

HET AVONDMAAL ALS INSTRUMENT VAN GOD

Iedere maand vieren wij avondmaal. Dit is een symbolische maaltijd die uiting geeft aan onze verbondenheid met Christus als hoofd van het lichaam en met elkaar als leden van datzelfde geestelijke lichaam van Christus. In Johannes 6:26 en verder is een schitterende preek van Jezus over het eten van Zijn lichaam en drinken van Zijn bloed. Hij gebruikt dit in de eerste plaats om geloven te omschrijven. Wij accepteren Jezus als onze redder en eten dan als het ware Zijn Lichaam. Bij Jezus laatste maaltijd met Zijn discipelen verduidelijkt Hij dit nog meer door een symbolische viering van het avondmaal in te stellen (zie bijv. Matteüs 26:26-30), om ons eraan te herinneren wat Hij voor ons gedaan heeft en dit ook aan eventuele gasten te verkondigen (1 Kor. 11:26).

Vooraf in 1 Kor. 10 en 11 worden een aantal problemen in de gemeente te Korinthe met betrekking tot het avondmaal behandeld. In 1 Kor. 10:14-22 wordt geschreven dat afgoderij en avondmaal niet samen kunnen gaan. Ook al niet omdat het avondmaal het Lichaam van Christus symboliseert en verenigt, zodat één afgodendienaar die deel neemt aan het avondmaal de hele gemeente bezoedelt.

In 1 Kor. 11:20-22 wordt een ander probleem genoemd, nl. het geen rekening houden met de behoeftigen. In die tijd werd het avondmaal gecombineerd met een liefdemaal, dat vooral de armen ten goede kwam. Helaas bleef er maar weinig voor hen over, doordat mensen eten en drinken voor hen zelf van te voren apart zetten. Deze zonde noemen we nu egoïsme.

De bedoeling van het avondmaal is heel positief, om ons op Christus te richten en op het offer dat Hij voor ons gebracht heeft. Na dit uiteen gezet te hebben, vat Paulus de eventuele zonden van zijn lezers samen in vers 27: Op onwaardige wijze aan het avondmaal deel nemen. Hierbij begaat men een nieuwe zonde, men bezondigt zich aan het lichaam van de Heer. Het woord zonde wordt hier specifiek gebruikt.

Vers 28 is een oproep om zichzelf te beproeven, in de eerste plaats of men andere broeders en zusters bij de maaltijd heeft benadeeld, maar zeker ook hoe de hartshouding naar hen is (egoïstisch?) en ook of men zich vrij gehouden heeft van afgoderij (in 1 Kor. 10).

Vers 29 vat een verkeerde houding samen als “het lichaam niet onderscheiden.” Dit is niet alleen een probleem van het hoofd, nl. het niet begrijpen wat het avondmaal inhoudt, maar veel meer een probleem van het hart. Uitleggen wat het avondmaal inhoudt in veel makkelijker dan je hart te reinigen van egoïsme en afgoderij, en daar gaat het hier om.

Het oordeel van God heeft een aantal gelovigen in Korinte getroffen. Ze worden niet ziek omdat ze niet aan het avondmaal mochten deelnemen, maar juist omdat ze deelnamen met een verkeerde hartsgesteldheid, zonder zichzelf eerst te beproeven. Als zij zichzelf wel hadden beproefd, hadden zij hun zonde aan de Heer en eventueel aan elkaar kunnen belijden, was deze zonde vergeven en hadden ze aan het avondmaal kunnen deelnemen en de volle zegen daarvan kunnen ontvangen. Deze volle zegen is een open en eerlijke relatie met God en met andere leden van de gemeente.

De tuchtiging van God is zeer positief bedoeld, om ons verder te helpen in heiliging en te sparen van het uiteindelijke oordeel. Maar daarover heb ik een ander stukje geschreven, nl. “Gemeentediscipline uit liefde,” dat u ook nog op de webpagina van de gemeente kunt vinden onder studies/informatie.